



## פסח שני

### ה. סנהדרין יב .:

תנו רבנן: אין מעברין את השנה מפני הטומאה, רבי יהודה אומר: מעברין. אמר רבי יהודה: מעשה בחזקיה מלך יהודה שעבר את השנה מפני הטומאה, ובקש רחמים על עצמו, דכתיב כי מרבית העם רבת מאפרים ומנשה יששכר וזבולון לא הטהרו כי אכלו את הפסח בלא ככתוב כי התפלל חזקיהו עליהם לאמר ה' הטוב יכפר בעד. רבי שמעון אומר: אם מפני הטומאה עיברה - מעוברת. אלא מפני מה ביקש רחמים על עצמו - שאין מעברין אלא אדר, והוא עיבר ניסן בניסן. רבי שמעון בן יהודה אומר משום רבי שמעון: מפני שהשיא את ישראל לעשות פסח שני.

### ו. מלבי"ם | דברי הימים ב, פרק ל

(ב) ויועץ לעשות הפסח בחדש השני. בסנהדרין יש פלוגתא בזה, שדעת ר"י וחכמים שעבר אז את השנה (שלא מדעת חכמים), ופ' **בחדש השני למלכותו**, כי הוא עשה ממנו חדש ניסן שהוא חדש ראשון לחדשי השנה, ודעת ר' שמעון בן יהודה משום ר' שמעון שפירש בחדש אייר, שהשיאם לעשות פסח שני. ויש לתמוה לפי זה שא"כ הקרבנות שהביאו בששה עשר לחודש הראשון (כנ"ל, כט, ז) היה בפסח, א"כ איך אמר (שם פסוק לא) גשו והביאו זבחים ותודות, הא אין מקריבים תודה בפסח מפני החמץ

### ז. במדבר | פרק כח

(טז) ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח לה': (ז) ובחמשה עשר יום לחדש חג השבועות ימים מצות יאכל:

### ח. משך חכמה | במדבר כח, טז

ונראה לי דזה הוא דריש חזקיה מה דכתוב "ובחודש הראשון וכו' פסח לה", "ובחמשה עשר לחודש הזה", ולא כתב "בחודש הראשון", וכתוב "זהה" [דלא כמו בחודש השביעי], וכן כתוב באמור, הוא להורות דאם כל ישראל לא היה להם בית הבחירה בניסן, ואז עושים כל ישראל הפסח בחודש השני, ובזה הזמן שכל ישראל עושים פסח בחודש השני, גם כן אז עושים כל ישראל חג המצות בשני שבועות ימים, אף על גב דפסח שני של יחידים נאכל על מצות רק בליל טו. אבל כשכל ישראל עושים אותו, אז עושים חג מצות שבועות ימים. לכן כתוב "ובחמשה עשר לחודש הזה", פירוש, לחודש שנעשה הפסח מכל ישראל, אז "חג המצות שבועות ימים". אף אם אינו בחודש הראשון, רק בארבעה עשר של חודש השני, אז ב - ט"ו הוא חג המצות שבועות ימים. לזה עשה חזקיה חג המצות בחודש השני, וכמו דכתוב בדברי הימים (- ב, ל, יג) "ויאספו (ירושלים עם רב) לעשות חג המצות (בחודש השני)". ודייק בזה.

### ט. ערכין יא ע"ב

בעי רבי אבין: עולת נדבת ציבור, טעונה שירה או אינה טעונה שירה? עולותיכם אמר רחמנא, אחת עולת חובה ואחת עולת נדבה, או דלמא עולותיכם דכולהו ישראל קאמר רחמנא? ת"ש: ויאמר חזקיהו להעלות העולה (על המזבח) [להמזבח] ובעת החל העולה החל שיר ה' והחוצצרות ע"י כלי (שיר) דוד מלך ישראל, האי שירה מאי עבידתה? אילימא דעולת חובה, ל"ל אימלוכי? אלא לאו דעולת נדבה. א"ר יוסף: לא, עולת ראש חודש הוה, וקא מיבעיא להו: מי הוקבע ר"ח בזמנו דליקרב או לא. אמר ליה אבבי: ומי מצית אמרת הכי? והכתיב: ביום ששה עשר לחודש הראשון וגו' ויאמר חזקיהו להעלות העולה (על המזבח) [להמזבח]! אלא אמר רמי בריה דרב ייבא: כבש הבא עם העומר קמיבעיא להו, מי קבע ר"ח בזמנו דליקריב או לא. מתקיף לה רב אשי: מידי דהוה אשליחא דציבורא דממליך. השתא דאתית להכי, אפילו חובה, מידי דהוה אשליחא דציבורא דממליך.

### א. פסחים עט ע"א

משנה. נטמא קהל או רובו, או שהיו הכהנים טמאים והקהל טהורים - יעשו בטומאה. נטמא מיעוט הקהל - הטהורין עושין את הראשון, והטמאין עושין את השני.

### ב. תלמוד ירושלמי | מסכת פסחים פרק ט הלכה א

ניתן לישראל לבנות בית הבחירה. יחיד עושה פסח שני ואין צבור עושין פסח שני. ר' יודה אומר ציבור עושה פסח שני שכן מצינו בחזקיה שעשה פסח שני הדא הוא דכתיב [דברי הימים ב ל יח] כי מרבית העם רבת מאפרים ומנשה וגו'.

### ג. דברי הימים ב | פרק כט

(א) יחזקיהו מלך בן עשרים וחמש שנה ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו אביה בת זכריהו: (ב) ויעש הישר בעיני ה' ככל אשר עשה דוד אביו: (ג) הוא בשנה הראשונה למלכו בחדש הראשון פתח את דלתות בית ה' ויחזקם: (ד) ויבא את הכהנים ואת הלויים ויאספם לרחוב המזרח: (ה) ויאמר להם שמעוני הלויים עתה התקדשו וקדשו את בית ה' אלהי אבותיכם והוציאו את הנדה מן הקדש: ... (טו) ויאספו את אחיהם ויתקדשו ויבאו כמצות המלך בדברי ה' לטהר בית ה': (טז) ויבאו הכהנים לפנימה בית ה' לטהר ויציאו את כל הטמאה אשר מצאו בהיכל ה' לחצר בית ה' ויקבלו הלויים להוציא לנחל קדרון חוצה: (יז) ויחלו באחד לחדש הראשון לקדש וביום שמונה לחדש באו לאולם ה' ויקדשו את בית ה' למימים שמונה וביום ששה עשר לחדש הראשון כלו: ס (יח) ויבאו פנימה אל חזקיהו המלך ויאמרו וטהרו את כל בית ה' את מזבח העולה ואת כל כליו ואת שלחן המערכת ואת כל כליו: (יט) ואת כל הכלים אשר הזניח המלך אחז במלכותו במעלו הכנו והקדשנו והנם לפני מזבח ה': ס (כ) וישכם יחזקיהו המלך ויאסוף את שרי העיר ויעל בית ה': (כא) ויבאו פרים שבעה ואילים שבעה וכבשים שבעה וצפירי עזים שבעה לחטאת על הממלכה ועל המקדש ועל יהודה ויאמר לבני אהרן הכהנים להעלות על מזבח ה': ... (כט) וככלות להעלות כרעו המלך וכל הנמצאים אתו וישתחוו: (ל) ויאמר יחזקיהו המלך והשרים ללויים להלל לה' בדברי דוד ואסף החזה וההללו עד לשמחה ויקדו וישתחוו: פ (לא) ויען יחזקיהו ויאמר עתה מלאתם ידכם לה' גשו והביאו זבחים ותודות לבית ה' ויבאו הקהל זבחים ותודות וכל ידב לב עלות:

### ד. דברי הימים ב | פרק ל

(א) וישלח יחזקיהו על כל ישראל ויהודה וגם אגרות כתב על אפרים ומנשה לבוא לבית ה' בירושלם לעשות פסח לה' אלהי ישראל: (ב) וינעץ המלך ושריו וכל הקהל בירושלם לעשות הפסח בחדש השני: (ג) כי לא יכלו לעשותו בעת ההיא פי הכהנים לא התקדשו למדי והעם לא נאספו לירושלם: (ד) ויישר הדבר בעיני המלך ובעיני כל הקהל: (ה) ויעמידו דבר להעביר קול בכל ישראל מבאר שבע ועד דן לבוא לעשות פסח לה' אלהי ישראל בירושלם כי לא לרב עשו כפתוב: ... (יג) ויאספו ירושלם עם רב לעשות את חג המצות בחדש השני קהל לרב מאד: (יד) ויקמו ויסירו את המזבחות אשר בירושלם ואת כל המקטרות הסירו וישליכו לנחל קדרון: (טו) וישחטו הפסח בארבעה עשר לחדש השני והכהנים והלויים וכל עם ישראל ויבאו עלות בית ה': (טז) ויעמדו על עמדם כמשפטם כחורת משה איש האלהים הכהנים זרקים את הדם מיד הלויים: (יז) כי רבת בקהל אשר לא התקדשו והלויים על שחיטת הפסחים לכל לא טהור להקדיש לה': (יח) כי מרבית העם רבת מאפרים ומנשה יששכר וזבולון לא הטהרו כי אכלו את הפסח בלא ככתוב כי התפלל יחזקיהו עליהם לאמר ה' **הטוב יכפר בעד**: (יט) כל לבבו הכין לדרוש האלהים ה' אלהי אבותיו ולא כטהרת הקדש: ס (כ) וישמע ה' אל יחזקיהו וירפא את העם: ס (כא) ויעשו בני ישראל הנמצאים בירושלם את חג המצות שבועות ימים בשמחה גדולה ומהללים לה' יום ביום הלויים והכהנים בכלי עז לה': ס (כב) וידבר יחזקיהו על לב כל הלויים המשפילים שכל טוב לה' ויאכלו את המועד שבועות הימים מזבחים זבחי שלמים ומתנדבים לה' אלהי אבותיהם: ס

